

Az imaapostolság szándékai Augusztus hónapra:

Egyetemes: Hogy a sport alkalom legyen a népek közötti testvéri találkozásra, és hozzájáruljon a világ békéjének ügyéhez.

Evangelizációs: Hogy a keresztények az evangélium követői legyenek, tanúságot téve a hitről, a becsületességről és a felebaráti szeretetről.

„Vigyázzatok és őrizzetek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.”

Július 31.: Évközi 18. vasárnap

A Szentmise olvasmányai:

- Préd 1,2,; 2,21-23** – A Prédikátor a mulandó földi élet hiábavalóságait állítja elének.
- Kol 3,1-5. 9-11** – Pál is a földi élet mulandó dolgairól beszél, melyeket bálványimádásnak mond, s arra szólít fel, hogy vessük le azt a régi embert, aki ezeknek hódol és öltük fel az újat, aki állandóan megújul a teljes megismerésig.
- Lk 12,13-21** – Jézus is arra figyelmeztet, hogy a földi vagyon szerzése mit sem ér, mert ha az ember meghal, úgysem viheti magával, ehelyett Istenben érdemesebb gazdagodni.

Örömhír

Ferenc pápa: Javainkat használjuk mások megsegítésére

„A pápa szokás szerint a napi evangéliumi szakaszból indult ki szentbeszédében (Lk 12,13–21): egy ember arra kéri Jézust, segítsen, hogy testvére megossza vele örökségét. Mindennapi problémáról van szó – mutatott rá a pápa. Hány családot tett tönkre a pénz, azt okozva, hogy testvér testvér ellen, apa gyermeke ellen fordul. A pénzhez való ragaszkodás első eredménye a pusztulás. Amikor valaki ragaszkodik a pénzhez, elpusztítja saját magát, családját. A pénz tönkretesz. Megtámadja a személyt. A pénz arra szolgál, hogy sok jót tegyünk az emberiség fejlődése érdekében, de amikor a szívedhez tapad, akkor elpusztít – hangsúlyozta homíliájában a Szentatya.

Jézus arról a gazdagról mond példabeszédet, aki azért él, hogy kincseket gyűjtsön magának, ugyanakkor nem válik gazdagabbá Isten szemében. Jézus arra figyelmeztet bennünket, hogy tartsuk távol magunktól a kapzsiság minden formáját.

A pénzéhség, kapzsiság nagyon káros. Ha valaki egyre több pénzt akar gyűjteni, akkor eljut a bálványimádásig, és tönkretesz az emberi kapcsolatait. Nem a pénz, hanem a magatartás ártalmas, amelyet úgy hívnak: kapzsiság. Beteggé tesz, mert mindent csak a pénz szemszögéből szemlélsz. Elpusztít, beteggé tesz. Végül – és ez a legfontosabb – a kapzsiság a bálványimádás egyik eszköze, mert ellenkező irányban halad, mint amelyet Isten járt velünk végig. Szent Pál azt mondja, hogy Jézus Krisztus, aki gazdag volt, szegénnyé lett, hogy minket gazdaggá tegyen. Ez Isten útja: az alázat, a lehajolás, hogy szolgáljunk. A kapzsiság azonban ellenkező útra terel: te, aki csak egy szegény ember vagy, Istenné teszed magad hiúságból. Ez bálványimádás – emelte ki a pápa.

Ezért Jézus kemény, erőteljes szavakat használ a pénzhez való ragaszkodással kapcsolatban: nem lehet két úrnak szolgálni: vagy Istennek vagy a pénznek. Azt mondja, hogy ne aggódjunk, mert az Úr tudja, hogy mire van szükségünk, és arra szólít minket, hogy bizalommal adjuk át önmagunkat az Atyának, aki kivirágoztatja a liliommezőket, és enni ad a madaraknak. A példabeszéd férfija továbbra is csak vagyonára gondol, de Isten így szól hozzá: „*Esztelen!*”

Még az éjjel számon kéri tőled lelkedet!” Ez az út ellenkezik Isten útjával, esztelenség, amely eltávolít az élettől, elpusztít minden emberi testvériséget – mondta homíliájában Ferenc pápa, majd így folytatta: „Az Úr megtanítja nekünk az utat: nem az önmagáért való szegénység útjáról van szó. Nem. A szegénység útja Isten eszköze, hogy Isten legyen Isten, hogy Ő legyen az egyetlen Úr, nem pedig az aranybálvány. Javainkat azért kapjuk Istentől, hogy azokkal előbbre vigyük a világot, az emberiséget, hogy segítsük a többieket. Őrizzük meg szívünkben az Úr szavát: *„Vigyázzatok és őrizzétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.”*

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír 2013.

Augusztus 5.: Havas Boldogasszony

A római Santa Maria Maggiore-bazilika, a legősibb Mária-templom felszentelését ünnepeljük Havas Boldogasszony emléknapiján, augusztus 5-én.

A 431. évi efezusi zsinat után, amelyen Jézus anyját Istenszülőnek nyilvánították, Rómában, az Esquilinusdombon III. Sixtus pápa (432-440) templomot építtetett az Istenszülő tiszteletére, ezt később Santa Maria Maggiore bazilikának nevezték. Ez Nyugaton a Boldogságos Szent Szűz tiszteletére szentelt legősibb templom.

A jeles nap latin elnevezése: *Dedicatio Beatae Mariae Virginis ad nives* – hazánkban *Havas Boldogasszony* és *Havi Boldogasszony* néven ismert.

Egy legenda szerint a Santa Maria Maggiore-bazilika helyét maga a Szűzanya határozta meg. A 4. században, Liberius pápa idejében egy Giovanni nevű gazdag római patrícius és felesége elhatározták, hogy vagyonukat Máriának ajánlják fel. A Szent Szűz álmukban megjelent a házaspárnak, és arra hívta őket, hogy azon a helyen, amelyet másnap, augusztus 5-én hó borít majd, emeljenek templomot a tiszteletére. A fent említett legenda alapján Liberius pápának is megjelent álmában a Szűzanya, megjelölve, hol építsen számára méltó templomot Rómában. Kérését Mária azzal erősítette meg, hogy a forró római éjszakán hó esett az Esquilinus dombon. Reggel, kinézve palotája ablakain a pápa Róma hét halmának egyikén havat pillantott meg; majd lerajzolta a templom körvonalát a csodás havazásra összegyűlt római lakosok előtt.

Innen kapta elnevezését a mai ünnepnap, melyet 1568-ban vette föl V. Pius pápa a Római Kalendáriumába.

Augusztus 5-én, Havas Boldogasszony napján minden évben virágszirmok hullatásával emlékeznek a 358-ban

történt csodás hóesésre a Santa Maria Maggiore-bazilika előtt.

Augusztus 6.: Urunk színeváltozása

Jézus megdicsőülésének helye a régi hagyomány szerint a galileai Tábor-hegy volt. A csoda színhelyén még az arab hódítás előtt három bazilika épült. Felszentelésük napja, augusztus 6. lett Urunk színeváltozásának (latinul: *transfiguratio*) ünnepe.

E napon Jézus emberi testében, még a feltámadás előtt való isteni dicsőségének felragyogását ünnepeljük. Az esemény a Tábor hegyén történt, a Szentírás a színeváltozást nem Jézus Krisztus misztikus élményeként, hanem a tanítványoknak adott kinyilatkoztatásként írja le (Mk 9,2–7; Mt 17,1–9; Lk 9,28–36; 2Pt 1,16–18). Hatására megvilágosodott az apostolok számára Jézus rejtett isteni méltósága.

A színeváltozás fontos mozzanatai: a ragyogó fény, a felhő, Mózes és Illés megjelenése, az Atya szózata. A felhő az Ószövetségben is Isten jelenlétének szimbóluma, az Atya szózata a felhőből Jézus megkeresztelkedésére emlékeztet. Mózes és Illés megjelenése is Jézus Krisztus messiási igazolása: ők képviselik a „törvényt és a prófétákat”, tehát az egész ószövetségi tanítást és jövendölést. Krisztus arcának ragyogása és ruhájának fehérsége emlékeztet arra, hogy földi alakja ellenére is égi lény (Dán 7,9; 10,5; ApCsel 1,20; Jel 3,4), sőt arra, hogy ő az Emberfia, aki égi magasságokba emelkedik (Dán 7,13).

A nyugati egyházban az első ezredforduló közeledtével kezdték számon tartani, összefüggésben Krisztus 1000-re várt visszatérével. Hivatalos ünneppé III. Calixtus pápa emelte annak emlékére, hogy Hunyadi János a keresztes hadat toborzó Kapisztrán Szent János segítségével 1456-ban felszabadította a török ostrom alól Nándorfehérvárt, az akkori Magyarország déli végvárát. A két időpont egybeesése azzal magyarázható, hogy az 1456. július 22-ei győzelem híre két héttel később, épp augusztus 6-án érkezett a pápai udvarba.

Istenünk, te egyszülött Fiad dicsőséges színeváltozásakor Mózes és Illés tanúságtételével erősítetted meg hitünk szent titkait, és csodálatos reménységet nyújtottál, hogy gyermekeiddé fogadsz minket. Add meg nekünk, hogy szeretett Fiad szavára hallgatva társörökösei lehessünk Krisztusnak. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Amen.

Forrás: Magyar Katolikus Lexikon